

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۲ جون ۲۰۱۹

فریبکاری "غنی احمدزی" و خوشباوری ساده لوحان!!

سه شنبه- ۲۲ جوزا ۱۳۹۸- کابل: در این روز ها رسانه ها به موازات هم دو نکته را بیشتر مورد توجه قرار می دهند، یکی رهاسازی زندانیان امنیتی از زندانهای دولت دست نشانده، دیگری نجات افراد زندانی نزد طالب، با شکستن درب آن زندانها توسط نیروهای امنیتی دولت دست نشانده. در یادداشت امروز توجه شما را به این تقارن نسبی جلب می نمایم:

۱- به ارتباط رهاسازی زندانیان امنیتی که به مانند سایر مسائل باز هم مردم ما را به چندین دسته تقسیم نموده، در کل دو دیدگاه به تبلیغ علیه یک دیگر مشغول هستند. یکی آنهایی که رحم و شفقت "غنی احمدزی" را می ستایند و این کار را نمودی از خردمندی وی جهت نرم ساختن طالب در مسیر رسیدن به صلح می دانند و دیگری آنهایی اند که به هزار و یک دلیل که نزد خودشان اعتبار دارد، این عمل "غنی احمدزی" را محکوم نموده، نه تنها این حرکت را مفید برای رسیدن به صلح نمی دانند بلکه با صراحت ابراز می دارند که رهائی این افراد امنیتی، جنگ و خونریزی را بیشتر شعله ور ساخته، نتایج رهائی این افراد، به خون غلتیدن صد ها و هزاران افغان دیگر می باشد.

۲- نکته دوم که نجات زندانیان اعم از مردم عادی و سربازان و سایر افراد وابسته به دولت دست نشانده از زندانیان طالب، با در هم شکستادن درب آن زندانها و رهائی قهری زندانیان می باشد، در کل ضمن آن که اینجا و آنجا گاهگاهی سوالاتی در زمینه مطرح می گردد که چرا چنین فعالیتهایی تا دیروز صورت نمی گرفت که امروز در طی عملیاتی زنجیره ای صد ها زندانی از بند طالب رها می گردد و یا این که راز نجات بدون خونریزی زندانیان آیا واقعاً همان طوری که نیروهای امنیتی دولت دست نشانده نشخوار می کند، سرعت عمل و برخورد های غافلگیرانه آنهاست و یا این که در زیر کاسه نیم کاسه ای وجود دارد و واقعیت قضیه طوریکست که رهائی این زندانیها در یک تباری عملی بین ارگ و طالب صورت می گیرد.

۳- در هر دو بحث با آن که طرفین گاهگاهی رگ های گردن شان را می پندارند و به هزار و یک دلیل پناه می جویند، با تأسف هیچ یک از آنها بدین فکر نمی افتد که انگیزه اصلی این نوع فعالیتهای را طرح و جست و جو نمایند. یعنی با تأسف اکثر تحلیلگران با شناخت نسبی که از خود دارند، "غنی احمدزی" را نیز در آئینه پندار و کردار خود دیده فکر می کنند چون خودشان به مثابه یک انسان عادی جامعه، آنهایی را که دولت زندانی امنیتی معرفی می نماید، تروریست و جنایتکار می شناسد و بر مبنای رنج و ستمی که اینهمه سال از تروریسم و تروریست ها دیده است، جای آن افراد را یا

گوشه زندان می داند و یا چوبه دار؛ از همین رو "غنی احمدزی" را ملامت و شماتت می نماید که چرا مانند وی نیندیشده و عمل نکرده است.

هموطنان گرامی!

ما همه باید بدانیم که "غنی احمدزی" انسان عادی مانند من و تو نیست تا احساس و عاطفه انسانی داشته باشد، عمل خوب و در خدمت رفاه و آسایش مردم را تقدیر و عمل بد و مخالف مصالح مردم را نکوهش و تقبیح نماید. بلکه وی یک جاسوس خود فروش است که تمام احساسات و عواطف بشری و انسانی اش را سالها و دهه ها قبل یعنی همان زمانی که جذب نهاد های امنیتی دشمنان افغانستان و مردم آن یعنی "سیا" و "موساد" شد، کاملاً به گور سپرده است.

بر همین مبنا هر حرکتی که انجام می دهد کمترین نشانه ای از عواطف و احساسات انسانی در آن وجود ندارد، بلکه تمام اعمال و کردار و پندارش بر روی تجارت و تأمین منافع متقابل دور می زند.

هموطنان گرامی!

غنی احمدزی می داند که وقتی حدود ۹۰۰ زندانی طالب را علی رغم تمام جنایات آنها از زندان و پیگرد قانون رها می سازد، حد اقل بین ۹۰۰ فامیل برای خود خوشبینی کمائی می نماید. به همین سان وقتی با هزار چال و نیرنگ ده ها و صد ها زندانی را از بند طالب رها می کند، باز جم غفیری از مردم را نسبت به خود خوشبین می سازد. یعنی در هر دو حرکت انگیزه جلب توجه و خوشبینی مردم نسبت به خودش مطرح است. از همین رو فعلاً که به اصطلاح انتخابات ریاست جمهوری در پیش رو است و تمام کاندیدان با دروغ و فریب می خواهند مردم را نسبت به خود و برنامه های خود خوشبین بسازند، "غنی احمدزی" هم راه آن را پیدا نموده از طریق رها ساختن زندانیان فقط یک هدف را تعقیب می نماید. جلب خوشبینی مردم نسبت به خودش. برای وی هیچ ارزشی ندارد که فرد زندانی چه کرده و بعد از رهایی از زندان چه خواهد کرد، مهم آن است که صندوق های رأی برایش پر شوند.

سرکها ما را می طلبد!!